

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 16 жовтня 1982 року № 124 (3164).

Ціна
2 коп.

Цими днями Краснодонському державному музею «Молода гвардія» було вручено орден Дружби народів. До редакції надходять листи, в яких читачі діляться своїми враженнями від цієї події, висловлюють прагнення бути в праці і навчанні гідними слави героїв-молодогвардійців.

Молодогвардійці в строю

З великою радістю зустріли ми повідомлення про те, що музею «Молода гвардія» вручено орден Дружби народів. Торжества в Краснодоні, в яких взяв участь член Політбюро ЦК КПУ, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, — це яскраве свідчення всенародного визнання безсмертного подвигу молодогвардійців.

Сергій Тюленін, Олег Кошовий, Любов Шевцова — вони були нашими ровесниками, молодими хлопцями й дівчатами.

Уже десять років члени комсомольсько-молодіжних колективів нашого ма-

газину працюють пліч-о-пліч з молодогвардійцями. Сьомий рік вважається продавцем магазину «Світлячок» міським торговця Сергієм Тюленіном. Ного заробіток, перерахований у Радянський фонд миру, становить 11 тисяч карбованців.

Повноправним членом колективу продавців відділу «Сувеніри» нашого магазину став Олег Кошовий, відділу трикотажу — Любов Шевцова. Всього у Радянський фонд миру ми перерахували 37 тисяч карбованців, зароблених зарахованими в колектив молодогвардійцями.

30 крапчик наших продавців віднесли рапорт про наші досягнення на батьківщину молодогвардійців. Вони побували в музеї «Молода гвардія», ознайомилися з експона-

тами, які розповідають про життя і боротьбу наших родних месників. Звідти наша делегація привезла грудочку священної землі, политой кров'ю молодогвардійців. Героя не — пайдорожчий експонат у маленькому музеї молодогвардійців, який ми створили у себе.

Слова привітання Генерального секретаря ЦК КПУ, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, надіслані на торжества в Краснодоні, надихають і окриляють усе радянську молодь.

Н. КУЗНЕЦОВА,
старший продавець
магазину «Скисна».
м. Кіровоград.

Рівняємось на героїв

Ми, піонери, з дивуванням і тремтливим переживанням пам'яті для всієї нашої країни діти — 40-річчя

створення партійно-комсомольського підпілля «Молода гвардія». Героїчні подвиги молодогвардійців навки виписані в історію Вітчизни. На Олега Кошового, Сергія Тюленіна, Ульяну Грозову, Івану Зеніну, Любов Шевцову прагнуть бути схожими мільйони юнаків і дівчат Країни Рад. Серед них і ми, юні ленінські дружини імені Сергія Тюленіна Української десятирічки Кіровоградського району. Кожен другий із 156 піонерів вчиться на «відмінно» і «добре», бере активну участь у громадському житті. А недавно, коли стартував новий Всесоюзний марш юних ленінців, у піонерському слогі, яке ми брали перед своїми товаришами, постійно звучала фраза «Хочу бути схожим на молодогвардійців...»

Іра КОЗЛОВА,
голова ради дружини
імені С. Тюленіна Української середньої школи.
Кіровоградський район.

ШКІЛЬНА ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ

Бюро обласного комітету комсомолу і колегії відділу народної освіти обласного виконкому прийняли постанову «Про роботу педагогічних колективів, шкільних комсомольських організацій Компаніївського району по вдосконаленню політичного інформування учнів у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, XIX з'їзду ВЛКСМ, наказу Міністерства освіти УРСР № 17 від 22.01.1982 року «Про заходи по поліпшенню політичного інформування учнів загальноосвітніх шкіл, педучилищ, студентів педагогічних вузів».

Бюро обкому ЛКСМУ України і колегії відділу народної освіти відзначають, що Компаніївський районний комітет комсомолу і райвно проводять певну роботу по вдосконаленню політичного інформування школярів. Це

питання знаходить відображення в планах роботи райкому комсомолу, районної організації комсомольських зборів і нарад. У 20 загальноосвітніх школах склалася система роботи по політичному інформуванню. У Шинківській і Лозуватській середніх школах, Компаніївській, Софіївській, Виноградівській восьмирічках тематика політичної різноманітності за формою і за змістом. Теми занять вибирають учні разом із педагогами на засіданнях гуртків політінформаторів, а якості проведення політінформації контролюють ідеїно-політичний сектор шкільних комітетів комсомолу. Питання вдосконалення політичного інформування у районі вирішуються в комітеті з напрямками комуністичного виховання школярів. Це участь у Ленінському заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у життя», робота політичних клубів, гуртків «Наш Ленінський комсомол», «Біографія В. І. Леніна», «Закоп комсомольського життя», усні журнали, тематичні вечори і зустрічі з цікавими людьми, читальні конференції тощо. Комуністична переконаність, непримиренність до буржуазної ідеології формуються в учнів у ході роботи клубів інтернаціональної дружби, Всесоюзної експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу.

Проте в організації політичного інформування учнів мають місце істотні

недоліки. Райком комсомолу і райвно ще недостатньо аналізує стач справ у школах, слабо спрямовують і контролюють роботу комсомольських організацій шкіл, районного Будинку піонерів з цього питання, недостатньо озброюють учителів, комсомольський актив певними формами і методами політичного інформування. Приміром, у Живанівській, Подставській восьмирічній школах, Червоноверківській СШ недостатньо на практиці використовують рекомендації ЦК ВЛКСМ і Міністерства освіти СРСР «Політична інформація в загальноосвітній школі».

У ході перевірки також стало відомо, що учні ряду шкіл погано знають політичні терміни, не вміють дати оцінку тій чи іншій події.

Райком комсомолу, шкільні комсомольські організації мало уваги приділяють підготовці і проведенню комсомольських зборів. Аналіз показує, що питання, які розглядаються на них, носять абстрактний характер, не зв'язані з життям класу, школи, подіями в країні. У ряді шкіл Ленінський залік проводиться формально, особисті комплексні плани неконкретні, відсутні атестаційні комісії.

Бюро обкому ЛКСМУ України, колегія відділу народної освіти обласного виконкому зобов'язали Компаніївський райком комсомолу і райвно ліквідувати недоліки, поліпшити роботу по вдосконаленню політичного інформування учнів, створити при районному Будинку піонерів «Школу політінформаторів», де навчати та інструктувати комсомольських, піонерських активів з питань організації і проведення політичного інформування учнів з урахуванням вікових особливостей.

Створити в кожній школі політичні клуби і гуртки, активізувати роботу учнівських лекторських груп, клубів інтернаціональної дружби, кінолекторіїв, ширше залучати школярів до проведення фестивалів і конкурсів політичної пісні, оглядів агітбригад, бесід на міжнародні теми.

У постанові йдеться про те, що в районі слід поліпшити роботу постійно діючого семінару для класних керівників при методкабінеті райвно з питань політичного інформування учнів.

НА СИНЬОМУ ВІТРІ

Анатолій Барабуля поправив п'ятірнею свого буйного чуба:

— Одна морона з цим вітром. Довелось нарашувати борт причепа, бо несе з рукава «Херсонця» стебла кукурудзи та, що й працювати неможливо.

Два агрегати ходять докируг працюючого поля гірко: кукурудзи без зупинок.

— Іноді бувас й таке, коли шофери — комсомольці Василь Буковський і Віктор Татаров — нас чечіють. Справляються хлопці, — каже досвідчений механізатор Михайло Йосипович Рафальський.

— Рафальський з Барабулею водять Т-150 в агрегаті з «Херсонцем-7» на зміну. Майже щодня збирають гібридну кукурудзу на восьми гектарах при шесті за нормою. З початку збирання вони вже впорали понад сто гектарів. Не відстають від них і Олександр Знатков та Федір Терновчук.

На знімках комсомолець А. БАРАБУЛЯ інструктаж проводить М. І. РАФАЛЬСКИЙ; кукурудзу жинає у розпалі.

Фоторепортаж В. ГРИБА.

Колгосп імені Ульянєва
Олександрівського району.

Як брат з братом

На м'ясокомбінаті «Родина», що у місті Толбухіні, про дружні зв'язки з олександрійськими колегами може розповісти кожен трудівник. І обов'язково додасть:

— Ініціаторами змагання стали комсомольці. Це вони понад два роки тому

першими встановили тісні контакти зі своїми ровесниками з Олександрії.

На обох підприємствах впроваджено чимало новітніх, запозичених у друзів. Добруджанцям сподобалися механізовані лінії на Олександрійському м'ясокомбінаті, а їхні колеги ретельно вивчали технологію виробництва на толбухінському підприємстві.

В обох колективах широко розгорнулося соціалістичне змагання на честь 60-річчя утворення Союзу РСР. Делегації, якими обмінюються побратими, ретельно знайомляться з його ходом, про це йдеться в листах.

— Одним словом, — говорить секретар парткому Толбухінського комбінату

Ангел Пенев, — у нас немає секретів один від одного. Ділимося здобутками, як брат з братом.

Допомогла дружба

На Толбухінському заводі «Орлов» широко впроваджується досвід кіровоградських швейників по організації боротьби за економію і бережливості. У копилку ощадливих перераховано вже значні кошти.

Серед тих, хто йде попереду у цьому поході, комсомольці підприємства. Молоді виробничники рівняються на члена ЦК ДКСМ

Галю Кристеву, вчаться у неї дбайливості. Комсомляка не тільки сама добре працює, а й учить своїх подруг раціонально використовувати сировину і матеріали.

Почерк майстрів

В окружному центрі підбурася виставка виробів майстрів кулінарного цеху. На ній представили свою продукцію 15 працівників закладів громадського харчування. Відвідувачам сподобалися вироби, виготовлені Анною Добровою, Красиміром

Василевим, Станісом Породановим.

Переможців відзначено почесними дипломами, цінними подарунками. Спеціальний приз для наймолодших учасників конкурсу, який заснував окр. урядом комсомолу, вручено кондитеру Дмитру Младенову і його юним помічницям Марії Димитрові і Георгані Ніколові.

«Албена» проводить гостей

Пішного сезону на курортному комплексі «Ал-

бена» на березі Чорного моря відпочиває майже 250 тисяч туристів із різних країн світу. Чимало схвальної свідомості залишили у «Книзі вражень». Ось що пишуть туристи з Львова: «Відпочили чудово! Спасибі екскурсоводу М. Ангелові за її старанність і доброзичливість. Такіх записів багато. Туристи висловлюють подяки молодим екскурсоводам Дорі Коняковій, Галині Карастояновій та іншим працівникам курортного комплексу.

За матеріалами толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна».

Переклав з болгарської В. ГАНЮКОВИЧ.

ЗУСТРІЧ ПЕРША У ШКОЛІ

Розмова з директором десятирічної № 4 м. Кіровограда Раїсою Семенівною Кошляк була короткою і діловою.

— Щороку ми випускаємо майже 100 десятикласників. Це хлопці і дівчата, які, крім атестатів про середню освіту, мають свідоцтва токарів, слюсарів, машиністів-діловодів.

Тому й не дивно, що більшість вихованців СШ № 4 поповнюють трудові колективи промислових підприємств та установ. Наприклад, на головному підприємстві виробничого об'єд-

ної бригаді складалася добра традиція: раз по-явився новачок, то всі разом йому допомагають освоїти спеціальність і скласти екзамен на присвоєння розряду.

Скоро мені вісімнадцять, і я їду служити в армію. Тисячу впевнений: після служби обов'язково повернуся на завод, у свою бригаду, — так розповів про своє нове робітниче життя випускник СШ № 5 1982 року, учень-радіомонтажник цеху № 7 Кіровоградського заводу радіовиробів Віктор Саржевський.

Так розповідають про це підприємство і неда-

ВЧОРА УЧЕНЬ—СЬОГОДНІ...

ТРИВАЄ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЙД ПО ПЕРЕВІРЦІ ТРУДОВЛАНТОВАННЯ ВИПУСКНИКІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШІЛ, ЯКІ НЕ НАВЧАЮТЬСЯ

пання «Друкмаш» працюють цюгорічні випускники школи Людмила Сомташ, Яків Матяш, Людмила Нужица, Олена Шароварова. У житлово-комунальному відділі заводу «Червона зірка» трудяться Андрій Янголь та Володимир Недига; Люда Маркотенко і Сергій Мартиненко пішли на завод радіовиробів. Одним словом, переважна більшість учнів йде працювати на підприємства, де все автоматизовано, модернізовано, де старий, щоб сьогоднішній новачок поспішніше влився у робітничий колектив, став повноправним його членом.

Проте як не дивуватися такому парадоксу: шефи школи—ремонтно-механічний завод Укрремтресту. Постійно, круглий рік заводчан буюють у десятирічці. Жоден вечір, жодні комсомольські збори, суботники не обходяться без них. А комітет комсомолу, дирекція заводу практично допомагають старшокласникам в освоєнні професій токарів і слюсарів. Підприємство захищене в сьогоднішніх умовах як у своїх майбутніх робітниках. Однак, за останні п'ять років тих, хто став працювати на ремонтно-механічному, можна порахувати на пальцях...

ЗУСТРІЧ ДРУГА НА ЗАВОДІ

— Я прийшов на підприємство всього три місяці тому, а почував себе так, ніби працюю у колі давніх, добрих друзів, наставників, старших товаришів. У на-

шій школярі Олена Гнан, Вікторія Дар'єва, Маргарита Кухта, Олександр Котятш, Світлана Скрипник.

Як бачите, молоді приїжді до душі цей робітничий колектив, професії, які вони наполегливо освоюють. А якої думки на підприємстві про новачків? Це питання ми задали Діні Василівні Квані — інструктору відділу кадрів по роботі з підлітками.

— Щоосені, як правило, у цехах, дільницях, відділах нашого заводу появляються нові молоді люди. Вони спочатку невміло тримають інструменти, незручно почувують себе в колективі. А зустринеш їх через місяць-другий, дивуєшся: не вже це ті ж самі невмілі новачки? Працюють майже нарівні зі старожилками заводу, півдико впливаються в життя бригад.

Значна частина нашого поповнення — це випускники кіровоградських шкіл. Ось тільки цього року 38 хлопців і дівчат виявили бажання стати робітниками нашого заводу. Всі вони працюють, завзяті, прагнуть взяти якомога більше, але... У нас, заводчан, є одна серйозна претензія до нещодавніх випускників шкіл: якщо до роботи вчорашні школярі звикають швидко, так би мовити, безболісно, то до самостійності в думках, в судженнях, вчинках деяких з них у школі не привчили.

О. ДАНИЛЕНКО, робітник заводу радіовиробів, т. Кудря, спецкор «Молодого комунар».

Це звичайнісінький брак

Прочитала в «Діалозі» листа Анатолія Ш. «Скільки коштує копійка?» Може, й справді дехто подумав: «Теж мені, через таку дрібницю...» Я так не думаю. Ви, Анатолію, правильно зробили, порушивши цю тему. Якоюсь однією моєю співробітницею сказала мені: «Подумаєш, недоважила тобі продавщиця до кілограма 60—70 грамів цукру!»

Не вже обманом домагає жити? Мені прикро і гірко за таких людей.

Коли б, скажімо, робітник недовкрузив кілька гвинтів до машини, що то було б? Брак! І у випадку, розказаному Анатолієм, теж мав місце брак того ж, якщо не гіршого гатунку. Адже та дівчина не просто помилилася, вона зробила це свідомо. І розрахунок її був простий — хлопець посоромиться її зауваженнями.

Що відчувала продавщиця в той момент? Може, задоволення від того, що може отак запростити, дивлячись в очі, обманути людину? Але чи доводилося їй звід-

СКІЛЬКИ КОШТУЄ КОПІЙКА?

Бажання продовжити розмову, започатковану листом Анатолія Ш., виявило чимало читачів «Молодого комунар». Висловлені ними думки єдині в одному — споживацьким просям не місце в нашому суспільстві. І боротися з ними повинен кожен радянський громадянин.

ти коли задоволення від почуття чесно виконаного обов'язку, від того, що робили людські приємно? Не за якусь плату, а просто так, від душі.

Л. ГАРНАВА, м. Кіровоград.

Пішла туди, де легше?

Прочитала листа Анатолія. Справді, не можна бути продавцем, коли ти нечесний. Адже кожен має можливість обрати собі професію до душі.

Я навчаюся у дев'ятому класі. А торік, у восьмому, коли дехто з моїх однокласників збирався йти працювати на підприємства, мені доводилося чути: «Піду туди, бо там легше». І коли їм заперечували, що працювати без захоплення — лби відбутти, — чи шукати вноду лише для себе негідно радянської людини, комсомольця, вони відмахувалися. Мон-

ляв, ви на цьому не розумієтеся.

Мораль у таких людей куца: все тільки для себе, для особистого блага. «Якщо я з цього нічого не матиму, то чому ж маю це робити?» — кажуть вони. Мабуть, і та молода продавщиця, про яку написав Ангелів, належить до таких. Вона обрала професію продавця не з любові до неї, а щоб брати з людей «зайві» гроші. Гроші, які ці люди заробляють чесним трудом. Я переконана, що з такими, як та продавщиця, з їхньою міщанською мораллю необхідно боротися. І не треба соромитися їм говорити про це в обличчя.

ОЛЕНА Ф., школярка.

м. Мала Виска.

Про свіжі бублики і черству совість

— Дочко, полічи, будь ласка скільки коштує три кілограми сімсот грамів риби, — попросила

мене старенька бабуся, коли я проходила біля залізничного вокзалу. Неповдалі продавщиці свіжу рибу, і бабуся, мабуть, тільки-но виїхала з черги. Я порахувала.

— Ой дочко, — сказала бабуся, — ти тільки подумай: а з мене взяли на сорок копійок більше...

У магазині «Українська паляниця», що в центрі Кіровограда, молоді продавщиці запитали, чи є свіжі бублики і пряники.

— Бублики черстві, — відповіла дівчина сердито (перед тим вона посперечалась з якимось покупцем), — а пряники ще гірші...

Наступного дня я звернулася з тим же запитанням до іншої продавщиці. І почула у відповідь:

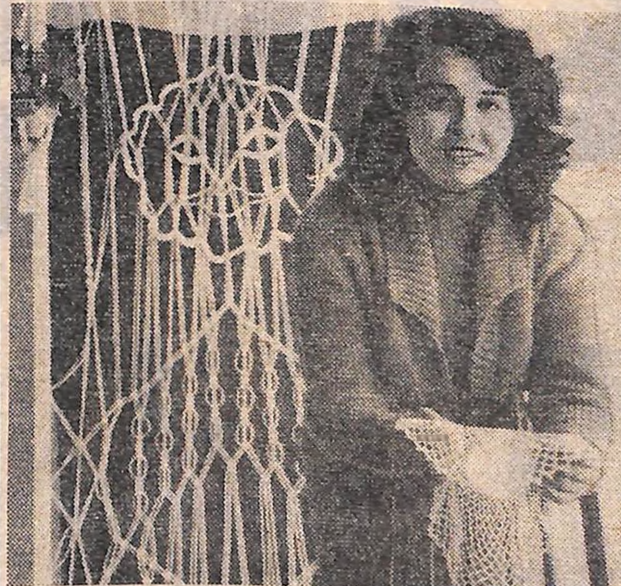
— Тільки два дні, як привезли. Скільки вам зважити?

Тоді я й розповіла жінці про випадок, що стався зі мною напередодні. Вона здивувалася. А потім зауважила:

— То їй, мабуть, не хотілося нахилитися.

І ось що я хочу сказати: тисячі наших радянських людей працюють, вболівуючи за свою справу, віддаючи їй усі свої сили. А та молода дівчинка — за що вболіває вона? І за що обманує продавщиця, копра обрахувала бабуся?

М. ПЕТРОВА.

Збагнути світ прекрасного допомагає малюнок музичний керівник дитячого садка № 58, що в Кіровограді, Надія ПИЛИПЕНКО. Але музика не єдине її захоплення. Надія любить малювати, в'яже способом макраме.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

У НАБОРІ ПОШТОВИХ ЛИСТІВОК

На прилавках магазинів нашого міста з'явився новий набір поштових листівок «Героїчний Севастополь» (М., «Изобразительное искусство» 1982). На них художник П. І. Баранов зобразив найяскравіші сторінки історії оборони Севастополя.

Цікаво, що на одній з листівок, яка називається «Морський мисливець», відбиває паліт ворожої авіації, зображено кіровоградця Г. О. Куроп'ятникова (1921—1982 рр.), який був учасником героїчних боїв за Севастополь.

У пояснювальному тексті Б. М. Осипова зазначається, що екіпаж катера СКА-065 в ніч на 25 березня 1943 року, під час повоювання транспорту, витримав бій з 30-ма ворожими бомбардувальниками, які скинули на нього більше ста бомб. В одному з боїв старшина Г. О. Куроп'ятников втратив ліву руку, був поранений у груди, в голову, але продовжував стріляти з кулемета. Помітивши на корабельні цитаделі, які лежали на глибинних бомбах, він знайшов у собі сили спустити їх у море і врятував катер. За героїзм і відвагу, проявлені у цьому бою, весті екіпаж був нагороджений орденами і медалями. Г. О. Куроп'ятников був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

С. БОНФЕЛЬД.

ПРОНО

«З невеликого струмка починається ріка, ну, а дружба починається з усмішки», — це улюблена пісня учасників дитячого хореографічного ансамблю, який працює в Паладі культури «Жостень» заводу «Червона зірка». Створюючи в 1974 році колектив, вони й назву взяли собі таку — «Струмок».

Ну, тепер це вже не струмок, а велика ріка, — сміється керівник ансамблю Олег Іванович Кирток. У колективі, який налічував спочатку 12 чоловік, тепер уже більше 200 юних танцюристів.

Але зріс колектив не тільки чисельно. Зросла його майстерність, різноманітнішим і яскравішим став репертуар. Учасники сміливо ставлять складні композиції, танці-казки, танці на героїко-патріотичну тематику.

Колектив був неодноразовим переможцем обласних оглядів і конкурсів. 1977 року ансамбль вперше взяв участь у Всесоюзному фестивалі художньої самодіяльності творчості трудящих і був нагороджений дипломом I ступеня. 1978 року за творчі успіхи і активну участь в розвитку художньої самодіяльності Кіровоградський обком комсомолу нагородив ансамбль поїздкою в складі поїзда «Дружба» в Народну Республіку Болгарію. Колектив побував у Молдавії, виступав у Києві, відвідав Кабардино-Балкарську автономну республіку. І всі ці поїздки, зустрічі з глядачами — ровесниками збагатили учасників «Струмком», позитивно позначилися на його репертуарі. З'явилися цікаві, емоційно насичені танцювальні постановки присвя-

чені дружбі, миру — «Ріпка-єнка», «Під мирним небом», «Омелько». Особливо цікава вокально-хореографічна композиція «Дорогою комісарів». В полум'ї червоного свігала

свячені 60-річчю з дня народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

...Дитяче мистецтво завжди квітує і зростає. А особливо якщо до

тегства високо оцінюють виконавську майстерність учасників ансамблю.

— Я завжди радий, коли мій колектив поповнюється випускниками «Струмка», — говорить керівник народного ансамблю танцю «Юність» педінституту, заслужений працівник культури УРСР В. С. Босий. — Це вже сформовані самодіяльні артисти, люди високих громадянських почуттів, багаті творчі натурі.

Так, ансамбль «Струмок» для дітей — це не тільки школа танцю, це й школа прилучення їх до світу прекрасного, школа виховання. Саме тут хлопчики і дівчатка вчаться розуміти велике мистецтво, пізнають його справжню красу. Умілі й досвідчені педагоги допомагають закладатися в дитячих душах тим добрим основам, які проростають найбагатшими рисами, виливаються у великі хороші справи.

Н. МИКОЛАЄНКО.

На знімку: танцюють учасники хореографічного ансамблю «Струмок».

Фото О. КРЮКОВА.

«СТРУМОК» ТАНЦЮЄ, «СТРУМОК» ЗРОСТАЄ

НА ЗДОБУТТЯ ОБЛАСНОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ
ІМЕНІ Ю. ЯНОВСЬКОГО

вихором мчать будиноків. Напружений ритм музики, синьочервона світлова гама у поєднанні з високою майстерністю маленьких виконавців створили справжнє художнє полотно, самобутню, оригінальну танцювальну композицію. Заслужують уваги і нові номери, при-

нього причетні твої син чи донька. Саме тому такі бажані гості учасники ансамблю в цехах заводу, де працюють їхні батьки, брати і сестри. Червонозорістці це перші глядачі й найдоброчинніші судді «Струмка».

Але й люди компетентні, знавці танцювального мис-

На Мамаєвому

кургані ДО 40-РІЧЧЯ
СТАЛІНГРАДСЬКОЇ БИТВИ

«Так, ми були простими смертними й мало хто уявляв з нас, але всі ми виконали свій патріотичний обов'язок перед святою матір'ю-Батьківщиною».

(Із напису на гвардійській стрічці в Залі військових Слави на Мамаєвому кургані у місті Волгограді)

Слухайте, люди,
Слухайте, люди!
Гляньте на місто, —
Он мліє у руїнах...
Тут камінь говорить
І стоїть ще стіна.
Стоїть ще стіна...
«Назад — ані кроку!»
Назад — ані кроку!
Землі і доріг нам
немає за рікою

До бою, герої,
Вставайте до бою!
До бою!
Нас кличе Вітчизна!
Вітчизна нас кличе.
Вона — наша мати,
що дуже синими
І Честь, і Свобода,
і Правда — за нами!
Правда — за нами!
Отут біля Волги,

Широкої Волги
У морі вогню
І у шквалі металу,
Синили ми люту
Ворожу навалу.
Синили навалу.
Вставали ми грізно,
А вітер залізний
Нам сік по обличчях,
Бив в груди шалено,
Але майоріло
над нами знамено.
Червоне знамено!
У славі розквітла
Весна Перемоги, —
Сконало фашистське
поріддя зміїне.
Бійці-сталінградці
дійшли до Берліна.
Дійшли до Берліна!
Ніхто не забутий,
Ніщо не забуте,
Підйом-пліч загинілих
з живими сьогодні.
Ідуть у майбутнє
І творять майбутнє.
Живуть у ділах
і у пісні народній.
У пісні народній.

Георгій ПОЗДНЯК,
учасник Великої Вітчизняної війни.
м. Мала Виска.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

Леонід ДМИТРИШИН

Пісня листя

Не моли невірного кохання
Не чекай минулої весни —
На плечах осінніх вітроганів,
Як в дитинстві з матір'ю, засни...
І під сонцем осені прокинись,
І довір'ям знову засій.
У литах золотого листя
Хай ударить молодість твоя.
Хай віддавна й вірилося в те,
Тобі частям, частям твого сина
Із надії рясно зацвіте!

Ульяноєвський район.

Євгенія ІСАЄНКО

Як ви можете, друзі млі,
Про нейтрону бомбу писати віршами?
Я б змогла — про степи, з поліну пошвілі.
Про сад з квітучими вишнями.
Про траву, про росу,
Про голівку сипову,
Про життя свій рядочок вишила б...
А про бомбу —
Хоч би як себе силувала, —
Слово честі, не вишло б.

м. Новоукраїнка.

- ...І ДІЙШЛИ ДО БЕРЛІНА
- ІМЕНА ЗНАЙОМІ Й НЕЗНАЙОМІ
- «СТРУМОК» — ЦЕ НАЧЕ МОЛОДІСТЬ РІКИ

ЗНАЙОМСТВО

Землячка... з Росії

Ми по праву гордимся поетами і письменниками, уродженцями Кіровоградщини, чий творчий талант став класичними зразками дитячої літератури. Микола Нєкрасов (місце народження — с. Синьки Ульяновського району, — встановлене недавно: див. ж-л «Русская литература», 1982, № 2, с. 191—194), Дем'ян Бєдний, Юрій Яновський, Юрій Олеся, Василь Сухомлинський... Немає вже в живих тих, хто ще недавно багато писав для маленьких читачів: Олесь Журлинов, Віктор Близниченко, Ілля Зверєв, Павло Ловєцького, Панаєв Висікан, Іван Хоменко... Але їхні книги живуть, вчать, виховують.

Маловідомим у нас досі було ім'я Людмили Коростіної (народилася 1917 року). До сьогодні в нашій бібліотеці не було жодної її книги, а відомості обмежувались біографічною довідкою з книги «Советские детские писатели» (1961 р.). І ось недавно наш краєзнавчий фонд поповнився новими матеріалами. Тут — автобіографія, фото, лист, бібліографія творів і рецензій на них, три книги Л. Коростіної, видані в шістдесяти роках в Оренбурзі та Москві російською мовою. Книгу «Маленькому другу» подарувала з автографом сама поетеса, а дві інші — «День рождення» (яка витримала п'ять видань) та «Гроної стважних», — прислала нашій колегі з обласної бібліотеки для дітей м. Оренбурга. В цьому місті вона довгий час жила і працювала. Її називає другою батьківщиною. Тут, крім названих, вийшли її книги «Красный галстук», «Артек на Уралі». Збірка «Спорт» — п'ята по рахунку — видана в Москві. В ній — поезії про життя радянських дітей.

Народилася авторка усіх цих книг на Кіровоградщині. «З Долинською зв'язані найдорожчі спогади дитинства... І тепер, через десятки років, коли моя неприємна Долинська стала містом, я все одно бачу її в колишньому образі, безмірно дорогому серцю...» — написала Л. Я. Коростіна в листі до нас.

Жила і працювала вона на Україні, на Уралі, в Казахстані, за рубіжем.

Наш лист знайшов її в м. Курську.

За фахом Л. Коростіна — будівельник, але присвятила життя журналістиці і поезії для дітей. В 1952 році була учасницею Всесоюзної наради з питань дитячої літератури. Недавно Л. Коростіна закінчила рукопис поеми «Зовут барабаны». Тема її — зв'язок поколінь, боротьба за мир.

Пропонуємо читачам уривки з рукопису.

А. КОРИНЬ,
заступник директора
обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

Людмила КОРОСТИНА

(народ. 30 червня 1917 р. в с. Долинський)

Уривок з рукопису
поєми

«Зовут

барабаны»

Влияются ноги в ладони,
И в грудь ударяет волна...
О, кадры твоих
кинэхроник,
Пронзившая память войны!
Недаром у нас не бывал
Цветной кинолентки тогда:
Казалась бы крозь
слишком алой,
И слишком цветистой
беда.

В атаке привычно
судулись,
Стреляют бойцы на бегу
Быть может, они
не вернулись,
Остались на черном
снегу.

Билет предъявляем
у входа,
Чтоб их оживило кино...
Бегут они снова сквозь
годы.

С глазами во все положно.
Их светлую память
тревожа,

Герсев твердим имена,
Чтоб тем, кто сегодня
моложе,

Опять не грозила война.

А в зале — мальчишки
горластые,
Девчонки в коротеньких
платицах.

Не зря по кино они
шастают,
Хоть редко слеза у них
скатится.

На кадры глядят
черно-белые
И делают выводы: ясные —
Сейчас они самые
смелые, —

И красные,
красные,
красные!

Кузьма ПОВЕЛЬКО

Осінні акварелі

За весняними грозами
До літа бігли босими.
Роки, як воду купелі
Дорогою розхлюпали.
...Вертаюсь, моя
обкрадений,
До рідної окрзани.
Під вишнею у затінку
Дивлюсь на сиву матінку.
(Спішив малим до літєлля,
А то ж було її тепло).
Вона мій жаль притишила
І поглядом утішила...

Пломінь осені палає,
Золотить притихлий ліс.
...Догоріти б так —
до краю,
Як горить на клені лист.
Подих вітру. Зойкне. Пала
Зорепадом до землі.
Тихий день. Душі
відрада —
Лан озимий вдалині..

м. Олександрія.

НОВІ ДИСКИ ВETERANІВ

«Скляний час» — так дослівно можна перекласти назву нового альбому Поко Оно. А якщо не дослівно, а ближче до змісту пісень — то «Розбитий час». Поко Оно розповідає про те, що відчуває вона після смерті чоловіка, відомого поета, композитора і співака Джона Леннона. «Декому може здатися дивним, що Поко про це співає, — пише критик американського журналу «Роллінг стоун», — але ж вона рок-музикант, і, природно, що її думки і переживання виливаються в піснях».

Пам'яті Джона Леннона присвячена і однієї з пісень нового диска Джорджа Харрісона «Десять у Англії». Пісня називається «Всі ці минулі роки», і для запису її вперше знову об'єдналися троє «Бітлз» — Рінго Старр, Пол Маккартні і Джордж Харрісон. «Смерть Джона показала нам, що як би ми всі ці роки, що минули

після розпаду ансамблю, не намагались довести слухачам, що кожен із нас існує сам по собі, ми в серцях наших прихильників все ж колишні «Бітлз». І ми не маємо права відмовлятися від нашого минулого», — говорить Харрісон.

Випустив новий альбом і ще один із ветеранів рок-музики — Елтон Джон. В альбомі «Лис», як вважають критики, музикантові «насправді вдалося досягти щасливого балансу між розважальністю і прагненням до серйозної музики».

ПЕРЕКОТИ- СЛАВА

«Чотири причини не відвідати найбільше рок-турне року» — так озглавив американський журнал «Тайм» рецензію на концерт знаменитого ансамблю «Роллінг стоунз» («Перекоти-поле»). «Зали і стадіони були забиті вщерть — адже «Роллінг стоунз» не виступали перед глядачами три роки,

а концерти розчарували і колишніх прихильників, котрим, як і артистам, уже під сорок, і підлітків, які прийшли подивитися на живу легенду року. У чому ж причина? По-перше, Мік Джекгер колись сказав, що він не збирається грати рок до сорока літ, бо це музика молодості. Але йому ось уже 38... Та, зрештою, справа не у віці — справа в тому (це друга причина для розчарування), що нинішня музика ансамблю — музика апатії і цинізму. По-третє, ця музика настільки професійно зроблена, що в ній не залишилося нічого живого. І по-четверте, від усього цього настільки відгонить великими грошима, що це не може не драгувати тих, хто пам'ятає, як «Стоунз» протестували проти мистецтва, котре стало бізнесом».

(ЗА МАТЕРІАЛАМИ ЖУРНАЛУ «РОВЕСНИК».)

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

ЯКИЙ ТРИВОЖНИЙ ЦЕЙ ШЛЯХ

НА ЧИСЛЕННІ ПРОХАННЯ ЧИТАЧІВ РОЗПОВІДАЄМО СЬОГОДНІ ПРО ОСТАННІ РОБОТИ АЛЛИ ПУГАЧОВОЇ

Програма «Монологи співацьки» — дипломна робота Алли Пугачової, яка цього року закінчила Державний інститут театральних мистецтв. Працюючи над нею, співачка яка стала відомою естрадним режисером, поставила перед собою нелегке завдання: скласти програму так, щоб зі сцени звучала тільки музика, пісня і не звучала звичайна мова. Це вдалося Пугачовій. Все, що вона хотіла сказати глядачеві, набуло форми пісень-монологів, стало своєрідною музичною сповіддю.

Нині співачка збирається створити програму, в якій би взяли участь інші естрадні зірки. У ній Пугачова стане ведучою, спробує власною артистичною індивідуальністю об'єднати різні стилі і манери. Думасмо, Пугачова із цим завданням справиться. В усякому разі, вона вже не раз виступала у ролі ведучої.

Ту ж роль її доручили автори телевізійної вистави «Атракціони».

— Над цим шоу я працювала з задоволенням. Не тільки тому, що його робив чудовий режисер Євген Гінзбург, автор «Чарієного ліхтаря» і «Бенефісу», а й тому, що телебачення знімало «живий» концерт, в якому брала участь і публіка. Справа в

тому, що я вважаю справжнім обличчям співацької його концертний образ. У телестудії, без глядачів, перед порожнім оком камери співак неспроможний створити повноцінний художній образ. Цьому твердження можна й заперечити, але я особисто твердо вирішила: знімати муся тільки в тому випадку, якщо телебачення прийде на сцену...

Вдало складається співробітництво Алли Пугачової із фірмою грамзапису. Уже випущено п'ять її сольних пластинок. Готується до випуску новий альбом «Який тривожний цей шлях».

Останнім часом вийшло багато дисків співацьки зарубіжжю: в соціалістичних країнах, у Швеції, Фінляндії і ФРН. Багато гастролювала вона по містах нашої країни. Виступала за кордоном: у Чехословаччині, Польщі, Югославії, скандинавських країнах, ФРН. Цього року вона дала кілька концертів у паризькому залі «Олімпія». Адже, як постійно підкреслює сама Пугачова, вона перш за все концертна виконавиця і без постійних зустрічей із глядачем просто не може існувати.

А. МАЛЬГІН.

(ЖУРНАЛ «СТУДЕНЧЕСКИЙ МЕРИДИАН» № 6, 1982 р.)

ПЕРШЕ ВРАЖЕННЯ

ХІБА ЦЕ ВІДПОЧИНОК?

Недавно вперше побувала на дискотеці. І скажу відверто, була розчарована. Музика гриміла так, що не те що власного голосу не можна було почути, а здавалося, аж усередині в мені все гупало. А різноманітні мигтіння світла! Вийшла оглушена, осліплена, почувуючи себе просто хворою.

Хіба це вечір відпочинку? Раніше вечори танців проходили під гармошку, потім під баян, радіо, ВІА... А тепер тільки під стерео-музику. Зі світловим ефектом. І називаються вони модно — «вечір відпочинку в диско-клубі». Кілька хвилин розповіді про якогось співака, кілька слайдів, а далі — тіж самі танці. Одноманітні, шалені. Жодного вальсу чи танго...

Мені кажуть, що я не розумію дискотеки, «вийшла з віку», заперечують, що звучали того вечора популярні мелодії й пісні. Може, й так.

Але я впевнена, що музика завжди повинна виховувати, будити прекрасні почуття в людині. Що може дати молодим людям музика, яку я почула в дискотеці, чим збагатить їх такий вечір?

Зумисне не називаю дискотеки, в якій побувала. Бо, як зазначають мене друзі й знайомі, таким чином дискотеки проводять усяди.

К. КОБЗАР.

с. Дружелюбіва
Добровеличківського району.

Дещо про популярність

«Чи є у світі ансамбль, популярність якого була б такою, як «Бітлз»?

Світлана НЕСТЕРЕНКО.

Знам'янський район.

— По-моєму, нема. «Роллінг стоунз», «Діп пюрпл», «Бліз», — хіба можна назвати всі ансамблі й групи, які тяглися до популярності «Бітлз»? Зрозумівши, що це не досяжна мета, вони задовольни-

ПОШТУ КОМЕНТУЄ ЗНАВЕЦЬ

ли музику. Цікаво, що більшість учасників анкетування найпопулярнішим визнала ансамбль «Круїз» Тамбовської обласної філармонії. Прихильники рок-музики серед популярних зарубіжних ансамблів називають «Алан Парсон проєкт», «Супертрем», любители танцювальних ритмів — «Біс-квіт», «Оззі-Оззі», «Капо»...

«Чому не можна купити дисків деяких радянських і зарубіжних співаків, ансамблів? Скажімо, таких як «Машинна часу», групи Стаса Наміна, «Тіч-ін»?

Наталка ГЕРАСИМЧУК.

Кіровоградський район.

— Дивно, але в магазинах обласного центру є платівки «Машинна часу», «Тіч-ін», групи Стаса Наміна. Пусті, схожі одна на одну пісні й не варті уваги справжнього любителя естрадної музики. Щодо ансамблю «Машинна часу», то я б радів читачам перегорнути підшивку газети «Комсомольская правда». З оглядкою діяльності цього ансамблю я повністю згоден. Безідейні, пустодзвінні пісні не варто рекламувати і популяризувати.

Усім відомий ансамбль «Цвіте» став себе іменувати групою Стаса Наміна... Успіх запаморочив голову музикантам... Керівник Стас Намін покинув групу, колишні її учасники створили новий ансамбль, який назвали «Коло». Поки що колектив переживає період становлення, і про популярність його говорити ще рано.

А про ансамбль «Тіч-ін» ви не знайдете нічого навіть в зарубіжній пресі. Бо нічого сказати про цей ансамбль. Ного пісні — це метелики-одноденки. Вони з'являються і зникають безслідно.

«Які пісні зараз найпопулярніші?»

Ольга БОГДАНОВА.

Олександрійський район.

— Читаю листи і відразу вгадую бажання юних читачів бути в курсі усіх музичних новинок, знати усі ансамблі, пісні. Словом, «бути сучасним». Адже не секрет, що іноді серед старшокласників авторитетом користується той, хто знає найбільше назв ансамблів і груп, хто має найбільше платівок чи магнітофонних записів «модних» мелодій.

А між тим популярність в естрадній музиці — це поняття дуже суб'єктивне, непостійне. У Кіровограді, наприклад, модні одні пісні й мелодії, в іншому місті — інші. Я знову повертаюся до теми про смаки, про виховання їх... Але це, я думаю, стане темою нагальної розмови на сторінках нашої газети.

Посилаючись знову на підсумки анкетування відвідувачів нашого клубу, скажу, що великою популярністю користуються пісні А. Пугачової, Ю. Антонова, московських ансамблів «Карнавал» і «Воскресенье», тамбовського «Круїз»...

У світі нині небачена популярність прийшла до італійської естради. Творчий злет нині у відомого квартету «Рінгі і Павері», співаків Піно д'Анжії. Рікардо Фоггі, Клаудіо Багліоні, Марія Базар, Умберто Тозі.

СПІВАЄ ЛЮДМИЛА СЕНЧИНА.
Фото В. ГРИБА.

леса своєю славою — більшою чи меншою. Недавно в міському музичному клубі «Олімпія» ми проводили анкетування відвідувачів з метою виявити їхні смаки, уподобання, погляди на естрад-

ЗАЛИШИЛАСЯ ТІЛЬКИ СЛАВА

З того часу, як ансамбль «Урія Гін» залишили Джон Байрон і Кен Хенселі, справи групи пішли не дуже добре. Музиканти змінювались кожні півроку, музика ставала все менш цікавою, тиражі дисків падали. Останні

два роки про групу взагалі нічого не було чути, але ось недавно вона випустила пластинку «Абсолютно». В «Урії Гін» повернувся барабанщик Лі Керслейк, який деякий час грав у групі Оззі Осборна, звідти прихилив із собою бас-гітариста Боба

Дейслі. З ансамблем «Тра-пелія» прийшов вокаліст Ніт Голбі, із «Хеві метал кіда» — органіст Джон Сінклер. Від старого «Урії Гін» залишився лише гітарист Мік Боке та назва, яку ще дехто пам'ятає.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины

На українській мові

БК 02428.

НАША АДРЕСА:

316050. МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

Телетекс 61103.

Обсяг 0,5 друч. впр.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 502.

Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитровського
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гніний, 2.